

Posúdenie magisterskej diplomovej práce Bc. Simony Noery

Fluxusná Praha:

*The Visual Communication as a Driving Force in the Culture of Hybrid
Flows.*

(The Ecology of Mind Applied to the Visual Context of Prague City)

UK, Fakulta humanitných štúdií

Elektronická kultúra a sémiotika

Predkladaná diplomová práca vyvoláva pochybnosti už pri vymedzení svojho predmetu. Ak je totiž jej predmetom naozaj vizuálny kontext Prahy, ako by naznačoval názov, potom vzniká otázka, prečo je tento vizuálny kontext bez bližšieho vysvetlenia zredukovaný na prostredie pražského metra (a to dokonca jednej trate) a prečo je skúmaniu tohto prostredia z celého obsahu práce venovaných iba niekoľko strán (s. 57 – 65). Ani na týchto stranách sa však text nezameriava priamo na prostredie pražského metra, veľká časť tvrdení a postrehov sa týka metra všeobecne. Keď autorka na s. 60 naznačí, že správanie cestujúcich určujú „teritoriálne inštinkty“, alebo keď sa na s. 63 dotkne problematiky proxemiky, márne očakávame, že prejde k pražskému metru, aby tam našla konkretizácie týchto javov a procesov.

Úvod a prvá kapitola práce sú venované opisovaniu teoretických východísk, ktoré autorka chce pri spracúvaní svojej problematiky uplatňovať. Stretávame sa tu s Batesonovou ekológiou mysle, Augého antropológiou mestských priestorov, Canevacciho antropológiou vizuálnej komunikácie, so sociológmi ako Bauman, Castells a i. Nedá sa namietat' proti tomuto výberu, sú to naozaj predstavitelia koncepcií, ktoré by sa dali na zvolený predmet produktívne uplatňovať. Problém je jedine v tom, že keď autorka prejde k pražskému metru, nájdeme z tohto

teoretického arzenálu iba Augého pojem ne-miesta. V texte márne hľadáme analýzy, ktoré by o prostredí pražského metra dovolili uvažovať v duchu ekológie mysle.

Augého etnologickej teórii sa autorka venuje na dvoch miestach práce (s. 20 a nasl. a s. 46 a nasl.) Toto rozdelenie výkladu rozhodne nie je šťastným riešením, bolo by ďaleko vhodnejšie zaoberať sa tým na jednom mieste, a to ešte pred pokusom o uplatnenie pojmu ne-miesta. V samotných vyjadreniach sú viaceré nepresnosti, napríklad tu nájdeme tvrdenie, že „according to Augé the anthropological place is geometrical“ (s. 21).

V poslednej časti práce sa autorka prihlasuje k M. Bachtinovi a jeho pojmu polyfónie. Aj v tomto prípade musíme konštatovať, že text práce ostáva pri náznakoch a neprechádza k analytickejšiemu skúmaniu problému, nehovoriac už o aplikovaní tohto pojmu na konkrétnu urbánnu realitu. Záznamy interview, ktoré autorka uvádza na konci práce, ostávajú bez akéhokoľvek komentára a pokusu o teoretickú reflexiu.

Z jazykového hľadiska je diplomová práca napísaná na vyhovujúcej úrovni, niektorým chybám sa však autorka nevyhla (napr. výrazy „informations“, „phenomenons“ – s. 14). Nedobre pôsobí, že autorka dostupnú literatúru cituje z druhej ruky (napr. Bachtina z práce H. Bhabhu – s. 69). Niektorí citovaní autori chýbajú v zozname literatúry (napr. Zamjatin cit. na s. 71.)

Vyjadrujem presvedčenie, že autorka má všetky predpoklady napísať kvalitnú prácu na zvolenú tému. V tejto podobe však predloženú diplomovú prácu Bc. S. Norery neodporúčam prijať k obhajobe.

Prof. Miroslav Marcelli